

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-393-4-11>

**LINGUISTIC LABYRINTH: POST-YUGOSLAV
AND UKRAINIAN LANGUAGE ASPECTS IN THE CONTEXT
OF INTERCULTURAL INTERACTION**

**ЛІНГВІСТИЧНИЙ ЛАБІРИНТ: ПОСТЮГОСЛАВСЬКІ
ТА УКРАЇНСЬКІ МОВНІ АСПЕКТИ У КОНТЕКСТІ
МІЖКУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ**

Kozlovska Kh. R.

*1st year student at the Faculty
of Philology and Journalism
Ternopil National Pedagogical
University named after
Volodymyr Hnatyuk
Ternopil, Ukraine*

Козловська Х Р.

*студентка 1 курсу факультету
філології та журналістики
Тернопільський національний
педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна*

Bachynska H. V.

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor,
Head of the Department of Ukrainian
Language and Slavic Studies
Ternopil National Pedagogical
University named after
Volodymyr Hnatyuk
Ternopil, Ukraine*

Бачинська Г. В.

*кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри української мови
та славістики
Тернопільський національний
педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Ця стаття присвячена дослідженню лінгвістичних аспектів міжкультурної взаємодії між постюгославськими та українськими мовами. Здійснюючи аналіз спільних та відмінних рис мов, ми висвітлюємо важливі нюанси, що виникають при спілкуванні. Особлива увага приділена взаємовпливові та еволюції мовних структур під впливом історії та культурних обмінів.

Сучасний світ є світом глобалізації та міжкультурної взаємодії, де різні мови і культури невіддільно переплітаються. Однак, незважаючи на загальний напрям розвитку, кожна мова має свою унікальність та відображає історію та особливості культурного середовища. Ця стаття розглядає лінгвістичний лабіринт, що виникає в контексті мовної взаємодії між постюгославськими та українськими просторами.

Починаючи з історичних витоків, постюгославські та українська мови мають багатий спільний шлях. З етнічними, культурними та історичними взаємодіями виникають спільні лінгвістичні риси. Однак,

розрізняючись у своїй еволюції, обидві мови відображають унікальні особливості своїх спільнот.

Історія Слов'янських народів взаємодії є довготривалою та багатозаровою. Постюгославський простір і Україна мають численні спільні етнічні та історичні зв'язки. Інтересною особливістю є спільне використання слов'янської мовної групи, хоча існують різниці у лексичних, граматичних та фонетичних аспектах. Міжкультурна взаємодія між постюгославськими та українською мовами стає значущою через ряд факторів. Зокрема, обмін культурним досвідом, літературними творами та взаємодія на різних рівнях, від мовленнєвого до соціального, грає важливу роль у формуванні нового лінгвістичного простору.

Взаємодія може виявитися в позитивних змінах у мовленні, у розширенні лексичного арсеналу та взаємному впливі на граматичні структури. Важливо враховувати, що цей процес також може супроводжуватися викликами, такими як ризик втрати унікальних лінгвістичних рис та асиміляція.

Постюгославський простір, який існував до розпаду соціалістичної Федеративної Республіки Югославія в 1992 році, був відомий своєю багатомовністю. Офіційною мовою країни була сербська, але також визнавалися інші мови, такі як хорватська, словенська, македонська, боснійська та чорногорська [2, с. 16].

Основні мовні різноманітності виникали внаслідок розташування різних етнічних груп та їхніх культурних традицій. Наприклад, серби, хорвати, словени, македонці та боснійці мали свої мови, але також існували деякі спільні лінгвістичні елементи.

З розпадом Югославії сформувалися незалежні країни, кожна з яких визначила власну мовну політику. Сербія, Хорватія, Словенія, Македонія, Боснія та Чорногорія обрали свою офіційну мову відповідно до власних національних та культурних ідентичностей [1, с. 76].

У Боснії та Герцеговині, наприклад, офіційними мовами визначені боснійська, хорватська і сербська, що відображає різні аспекти мовної ідентичності націй, які складають цю країну [5, с. 54].

Україна також славиться своєю мовною різноманітністю. Офіційною мовою країни є українська, яка має різні діалекти та мовні варіації в різних регіонах. Зокрема, галицький, південно-західний та південно-східний діалекти можуть відрізнитися в лексичному та фонетичному плані.

Завдяки історичним впливам, таким як польська та австро-угорська мови– українська мова має в собі різноманітні лінгвістичні елементи.

важливою є проблема двомовності в південній частині країни, де велика частина населення розмовляє російською мовою.

Після отримання незалежності в 1991 році, Україна приділяє велику увагу розвитку та збереженню української мови. Мовна політика спрямована на заохочення використання української в усіх сферах життя, включаючи освіту, медіа та державні установи [3, с. 20].

Лінгвістичний лабіринт слов'янських мов об'єднує їх не лише через спільні корені та лексичні одиниці, але й через багатозародковий процес взаємодії, що охоплює фонетичний, лексичний, граматичний та соціокультурний аспекти. Даваймо розглянемо це докладніше:

– Лексична спільність та різноманітність:

Схожість слів: Багато слов'янських мов мають спільні лексичні одиниці, такі як «родина», «мова», «сонце». Це свідчить про спільне походження та історичну спадщину.

– Відмінності в значеннях та вимові: Незважаючи на схожість, існують відмінності у значеннях та вимові деяких слів. Наприклад, одне й те ж слово може мати різні відтінки значень або вимовлятися по-різному в різних мовах.

– Запозичення:

Міжкультурна взаємодія: Запозичення з інших слов'янських мов сприяє створенню спільної мовної платформи для взаєморозуміння. Наприклад, спільні слова або фрази можуть полегшити комунікацію між представниками різних слов'янських культур.

– Спільні риси: Спільні граматичні категорії, такі як відмінювання, можуть бути спільними для багатьох слов'янських мов.

– Відмінності: Важливо враховувати унікальні риси кожної мови, які визначають її граматичні особливості та структуру.

– Соціальний контекст: Мова використовується в різних соціальних контекстах, відзеркалюючи суспільні відносини та комунікативні норми.

– Цінності та традиції: Мова не лише відображає, але і формує цінності, норми та традиції кожної культури, що робить її ключовим елементом соціокультурного виміру [4, с. 74].

Загальний розгляд цих аспектів допомагає краще зрозуміти складний лінгвістичний ландшафт слов'янських мов та їхню взаємодію в контексті культурного розвитку та спілкування [6, с. 189].

Висновки. Лінгвістичний лабіринт постюгославських та українських мов відкриває перед нами захоплюючий світ взаємодії та різноманітності. Подібно до культурних та історичних зв'язків, мовні аспекти сприяють розумінню та спілкуванню між народами. Вивчення цих взаємодій розкриває багато глибоких рівнів культурної обміну та співробітництва. Цей лінгвістичний лабіринт стає мостиною, яка об'єднує народи та допомагає їм зберігати свою унікальність в широкому масштабі світової спільноти.

Література:

1. Вегеш М., Віднянський С. Країни Центрально-Східної Європи та українське питання (1918–1939). Національна Академія Наук України, Інститут історії України, Ужгородський державний університет. Київ – Ужгород, 1998. 257 с.
2. Kombil, Ya. (2007). Theatrical activity of Ukrainians in Verbas in the second half of the twentieth century. Ukrainian word. Publication of Society «Prosvita» (Novii Sad). 13, 41.
3. Кулеба Є. 10 років Товариства. Українське слово: Часопис українців у Югославії з питань культури, літератури та суспільного життя. Новий Сад, 2000 № 7. С. 44.
4. Кулеба Є. Літні школи україністики. Українське слово.: Часопис українця.
5. Дацишин В. Премія за заслуги. Українське слово: Часопис українців у Югославії з питань культури, літератури та суспільного життя. Новий Сад, 2000. № 7. С. 71–74.
6. Небесний Б. Навчання українською мовою у Сербії. Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті. Українська діаспора у світовій цивілізації. Тези доповідей. Львів: «Львівська політехніка», 2008. С. 228.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-393-4-12>

**LINGUISTIC AND CULTURAL POWER OF UKRAINIAN
AND SLOVENIAN PAREMIA: A COMPARATIVE ASPECT****ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНА ПОТУЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ
ТА СЛОВЕНСЬКИХ ПАРЕМІЙ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ**

Leventir V. O.

*2nd year student
Educational and Scientific
Humanitarian Institute of the Admiral
Makarov National University
of Shipbuilding
Mykolaiv, Ukraine*

Левентир В. О.

*студентка II курсу
Навчально-науковий гуманітарний
інститут Національного
університету кораблебудування
імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна*

Поняття «паремія» (з грецької «притча», «іносказання») в лінгвістиці пройшло свою еволюційну дефініцію. Спочатку під ним розуміли «уривок із книги старого завіту, що містить пророцтво або повчання і